

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

ТЕЗИ

**І ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
ПОГЛЯД МОЛОДІ»**

**4 – 5 КВІТНЯ 2019 р.
м. Одеса**

СМАРТ-СПЕЦІАЛІЗАЦІЯ ГАЛУЗІ АГРОПРОМИСЛОВОЇ СФЕРИ ОДЕСЬКОГО РЕГІОНУ

Некіт А. М., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – д.е.н., доц. Самофатова В. А.

54

АКТУАЛЬНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Депутат О. В., студ. СВО «Бакалавр» економічного відділення,

Одеський технічний коледж ОНАХТ, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Дідух С. М.

56

ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ РИБОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Клейнікова І. М., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Дідух С. М.

58

ОСОБЛИВОСТІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ КОНДИТЕРСЬКОЇ ГАЛУЗІ

Фучеджи К. Г., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.т.н., доц. Лобоцька Л. Л., к.е.н., доц. Дідух С. М.

60

СУЧАСНІ МЕТОДИ ДЕТИНІЗАЦІЇ ЗАРОБІТНИХ ПЛАТ

Нечипоренко К. О., студ. СВО «Бакалавр» економічного відділення,

Одеський технічний коледж ОНАХТ, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Дідух С. М.

63

МІСЦЕВІ БЮДЖЕТИ ТА ДЕЦЕНТРАЦІЗАЦІЯ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

Бова Т. Ю., студ. СВО «Бакалавр» економічного ф-ту

Одеський технічний коледж ОНАХТ, м. Одеса

Науковий керівник – викладач-методист Копайгородська Т. Г.

64

КРИПТОВАЛЮТА: ГЛОБАЛЬНІ ГРОШІ ЧИ ГЛОБАЛЬНА ПІРАМІДА !?

Мацак О. А., учень 10-Е класу

Одеський юридичний ліцей, м. Одеса

Науковий керівник – Єлькіна О.Я., вчитель економіки

66

СУЧАСНИЙ СТАН ТА РОЗВИТОК ФІНАНСОВОГО ЛІЗИНГУ В УКРАЇНІ

Мішина О. О. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – ст. викл. Магденко С. О.

68

ОЦІНКА ЙМОВІРНОСТІ БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВА У КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЙОГО ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Бортвицька В. Р. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій

Науковий керівник – ст. викл. Магденко С. О.

70

НЕПРЯМІ ПОДАТКИ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ГОСПОДАРСЬКУ ДІЯЛЬНІСТЬ

Мовчан К. В., студ. СВО «Бакалавр» економічного ф-ту Одеський технічний коледж

Науковий керівник – Копайгородська Т. Г.

71

ПОБУДОВА «CASHLESS ECONOMY» В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА УСПІХИ

Красніченко Н. В., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Наукові керівники – к.т.н., доц. Лобоцька Л. Л., к.е.н., доц. Дідух С. М.

73

ІНТЕНСИВНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ СОНЯЧНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Юраш Т. Ю., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Дідух С. М.

75

технології – основа добробуту України; світ, де створюються наші нові можливості; сфера, що визначає суть трансформацій у країні. Для кращого життя, роботи, творчості, навчання, відпочинку – українців та людей світу, дорослих та дітей.

Науковий керівник – к.е.н., доц. Дідух С.М.

Література:

1. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації: Від 17 січня 2018 р. № 67-р // Розпорядження. Київ: Кабінет міністрів України, 2018. 25 с.
2. Риженко О. Як цифрова економіка змінить Україну // Економічна правда: [Веб-сайт]. 2018. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2018/01/16/633057> (дата звернення: 11.03.2019).
3. ProZorro отримала міжнародну премію у сфері публічних закупівель // ProZorro: Публічні закупівлі: [Веб-сайт]. 2016. URL: <https://prozorro.gov.ua/news/prozorro-otrymala-mizhnarodnu-premiyu-u-sferi-publichnyh-zakupivel> (дата звернення: 11.03.2019).

ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ РИБОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Клейнікова І. М., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Актуальність обраної теми обумовлена тим, що існує необхідність в удосконаленні системи державного регулювання розвитку галузі рибопереробки.

Мета дослідження полягає в обґрунтуванні теоретико-методичних засад та розробці практичних пропозицій щодо вдосконалення державного регулювання розвитку рибного господарства.

Рибне господарство України на сьогоднішній день представляє собою цілісний виробничо-господарський комплекс, який об'єднує підприємства, що займаються видобутком риби та інших водних живих ресурсів, забезпечують доставку, збереження, переробку та збут рибопродукції, вирощування риби, відновлення та охорону рибних запасів, забезпечують потребу в суднобудуванні, судноремонті, машинобудуванні, засобах лову, в науково-дослідницьких, проектно-конструкторських та технологічних розробках, підготовці та підвищенні кваліфікації кадрів та ін.

Формування ринкових відносин внесли істотні зміни у взаємостосунки як між органами управління і підприємствами, так і між окремими підприємствами. Впровадження ринкових відносин привело до зниження рівня керованості галуззю. Відновлення ефективного регулювання рибного господарства на державному і регіональному рівнях можливе на основі комплексу заходів. Найважливішим кроком на шляху до цього є посилення взаємодії між підприємствами галузі шляхом об'єднання їх економічних

інтересів, створення інтегрованих структур із замкнутим циклом “виллов – переробка – реалізація”, а також створення фінансово-промислових груп, зокрема холдингових компаній.

Прийняття ефективних управлінських рішень щодо розвитку рибного господарства припускає, що повинна змінитися цільова спрямованість механізмів державного регулювання. З цією метою потрібно удосконалення методичних підходів до прийняття ефективних управлінських рішень щодо розвитку рибного господарства на основі інтегральної оцінки рівня його стійкості.

Екологічна і соціальна складові стійкого розвитку рибного господарства не знімають з порядку денного вимоги економічного зростання і економічної ефективності. Загальний критерій економічної ефективності можна конкретизувати в термінах середньогалузевої норми прибутку, продуктивності або рентабельності. Але, враховуючи, що для стійкого зростання необхідний максимум результату на кожен одиницю використаного природного ресурсу, проблема вибору індикатора економічної стійкості полягає по суті у відборі найзначущішого чинника зростання фінансових результатів.

В даний час рибне господарство представлене великим числом добувних, оброблювальних, судоремонтних і збутових підприємств. Проте, не дивлячись на наявність в галузі ряду крупних компаній, що виконують різні функції в діяльності галузі, рибне господарство залишається роз'єднаним і слабо структурованим. При цьому практично відсутні вертикально-інтегровані компанії, які охоплювали б основні напрями діяльності рибогосподарського комплексу.

Створення інтегрованих структур в рибному господарстві значною мірою сприяють прояву мультиплікативного і соціального ефекту. Крім того, це також сприяє утворенню довгого ланцюга зайнятості – від обробки сировини на заводі до споживача. При цьому обсяги податкових надходжень і доданої вартості, а також зайнятість населення досягають значних розмірів. Дана задача не може бути вирішена зусиллями окремих підприємств, поставлених в умови сучасних відносин, оскільки є загальногалузевою.

Отже, економічна політика державних органів управління повинна бути направлена на захист рибообробних підприємств, враховуючи, що галузева продуктивність визначається продуктивністю найслабкішої ланки, яким в даний час є береговий обробіток риби. При цьому, як наголошувалося, управляючі дії державних органів повинні здійснюватися різними, переважно економічними методами.

Науковий керівник – к.е.н., доц. Дідух С.М.

Література:

1. Качний О. С. Основні функції державної політики по відтворенню сфери рибного господарства / О. С. Качний // Удосконалення механізмів державного управління та місцевого самоврядування: матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. участю. К.: Видавничо-поліграфічний центр Академії муніципального управління: [У 2-х частинах]. Ч.2. 2009. С.190-192.